

LAPILASTRA

Revista mensual de Bescanó

CONSELL DE REDACCIÓ

Angelina Casadevall, Josep Boada, Joan Vivó, Joan M.ª Viader, Dolors Vilert, Pere Magrià, Imma Clos i Assumpció Vivó.

HI COL.LABOREN:

M.ª Àngels Vilaplana, Dolors Vilamitjana, Jaume Casademont, Lluís Vigué, Àngel Bonet, Josep Fusés, Lluís Simón, C.E. Bescanó, Josep Palou, Llorenç Carreras (Batlle de Bescanó), Emili Moner i Rufí, Francesc Frigolé i Jaume Font.

PORTADA: J. ORIOL ARTIGAS

FOTOGRAFIES: Pere Magrià

DESEMBRE 1979 - Any 1 - N.º 8

Imprimeix: PAGÈS - IMPREMTA - ANGLÈS.

Dipòsit legal: GI. 315-79

SUMARI

Editorial - pàg. 3
Notícies i Comentaris - pàgs. 4 i 5
Pau en el Nadal - pàg. 6
Cròniques del Senat - pàg. 7
L'Entrevista - pàgs. 8 i 9
D'ací i d'allà - pàg. 10
El safareig de Bescanó - pàg. 11
El Montblanc - pàgs. 12 i 13
Lliçons de Català, Poesies - pàg. 14
Pau Casals - pàg. 15
Esports - pàg. 16
Menjars típics de Nadal - pàg. 17
Viure Natural - pàg. 19
La font picant - pàg. 19
Resultats enquestes - pàg. 20
Bústia de LAPILASTRA - pàg. 21
Passatemps - Còmic - pàg. 22
Racons de Bescanó - pàg. 23

**LAPILASTRA NO ES FA RESPONSABLE
DE LES OPINIONS DELS SEUS COL.LA-
BORADORS.**

Editorial

Amb molsa, penques de suro, gallerancs, paper d'estany, amb neu de farina i figures d'argila: l'home que pesca, la dona que fila, l'home que llaure, el pastor i les ovelles, l'estable, la Verge Maria, Sant Josep, el bou i la mula i L'INFANT, els Reis d'Orient i l'estel que els guiava, es muntava el pessebre.

Era el símbol acceptat per tothom en el dia de la commemoració d'un naixement que va canviar la manera de viure i d'entendre la vida, de la qual cosa el món estava molt necessitat.

Han passat anys, les circumstàncies no són les mateixes, la molsa i les penques de suro pot ésser que no tinguin sentit, però l'esperit de la festa, la festa de l'amor, de la comprensió, del perdó, de l'oblit de rancors, sí que està vigent. D'això en som mancats.

Des d'aquestes pàgines, en aquest dia, voldríem fer una crida a tothom i de tot cor i sencerament dir que, si no som capaços de perdonar, almenys fem promesa d'abstenir-nos d'atacar, de contribuir a augmentar les onades de descontents i ressentits que amenacen engolir-ho tot.

Que sapiguem entendre que, quan una fulla es mou, es mou per a tothom, que el vent que passa també passa per a tots, que el sol també ens escalfa a tots; la diferència només està en la capacitat que tinguem cadascun de nosaltres de saber treure'n un profit, amb honradesa.

Voldríem que en aquest dia fóssim capaços de mirar enrera, de mirar què queda per allà on passem en aquesta carrera de desenfrenament en què estem empenyats. Carrera cap a on? Marginats, sensibilitats atropellades, bona gent escupida i enganyada, empresonats; mentre campen a pleret segrestadors, atracadors, palanqueters i tota mena de gent de malviure.

La molsa i les penques de suro és possible que fossin un conformisme, un amagar el cap sota l'ala. Allò i això d'avui són dos extrems oposats.

Voldríem que es pensés en això i que tots junts procuréssim aportar el nostre gra de sorra per procurar un millorament del caire que estan prenent les coses arreu.

Mentre, estimat lector, estigues segur, que qualsevol que sigui la teva opinió en aquest sentit, la considerem molt respectable i que des d'aquí et desitgem MOLTES FELICITATS I TOTA MENA DE PROSPERITAT.

Lapilastrea

